

Kr. trods den meget dyrere Fragt nu og alligevel sælge den til nogenlunde samme Pris, som Staten har sin Majs til.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg), som forleden havde Ordet, kom frem med et Regnskab over Landmændenes store Indkomster; jeg vil tillade mig at korrigerer dette lidt. Nu maa jeg sige, at det Regnskab, som det ærede Medlem kom frem med, ikke var noget fuldgyldigt Regnskab. Det var et Uddrag af et Regnskab, og skønt jeg bagefter bad, om jeg maatte se det, har det ikke været muligt at faa det. Jeg maa i Modsætning til det ærede Medlem sige, at det Regnskab, som blev fremdraget fra hans Side, ikke har været saa glimrende, som det ser ud til. Det skal indrømmes, at Landbruget mange Gange har tjent godt, og det kunde maaske passe paa et enkelt Landbrug; men som et Gennemsnitsregnskab kan det ikke bruges, og lægge det til Grund for noget kan man ikke. Jeg har nogle Eksempler fra en Regnskabsforening, hvor der føres Regnskab over adskillige Brug, og det viser sig da, at Landbrugets Fortjeneste er steget med 150—200 pCt. fra Tiden før Krigen til nu, men at Udgifterne samtidig er steget med 200—500—600 pCt., altsaa at Indtægten i Virkeligheden ikke har holdt Stik med Udgiften. Jeg kan for Eksempel nævne, at en Arbejdsvogn før Krigen, i 1913, kostede 250 Kr., den koster nu 800 Kr.; et Sæt Seletøj kostede før Krigen 75 Kr., nu 230 Kr. En almindelig Svingplov kostede før Krigen 50 Kr., nu 200 Kr., et Plovskær før 3 Kr., nu 11 Kr., et Hestebeslag før 2 Kr. 25 Øre, nu koster det 7 Kr., Pigtraad kostede før Krigen 32 Øre pr. kg, nu 1 Kr. 75 Øre, en Pakke 3½ Tomme Søm: før Krigen 1 Kr., nu 6 Kr. 25 Øre, 2 Tommers Drænrør pr. 1 000 Stykker før Krigen 32 Kr., nu 105 Kr., og saadan kunde man fremdrage en Masse Eksempler paa, hvorledes der paa de Produkter, vi ude i Landbruget skal bruge, er en større Prisstigning, end der er paa de Produkter, vi har at sælge. Prisstigningen paa Lønarbejde er ca. 100 pCt., og det er i Virkeligheden ikke det værste. Det er meget værre med de Produkter, vi skal købe og nødvendigvis maa bruge i vor Bedrift, det er dem, der er gaaet saa højt op i Pris. Derfor tror jeg ikke, det har været saa glimrende Tider for Landbruget, som det ærede 23de Medlem fra Hovedstaden gerne vil give det Udseende af; han gik endda saa vidt at sige, at vi havde et Aktiv, som kunde bruges, og som

vilde vise sig at være et særlig godt Aktiv, som Staten kunde ty til nu, da det kniber finansielt. Jeg tror ikke, der findes et saadant Aktiv; og i hvert Tilfælde vil Landbrugets Fortjenester hurtigt gaa tilbage, hvis vi ikke igen kan komme til at producere og faa vore tabte Markeder erobret tilbage. Jeg haaber ikke, at der fra dette Tings Side eller fra Lovgivningsmagtens Side vedblivende skal lægges saa store Hindringer i Vejen som hidtil. Jeg haaber, at vi maa kunne faa den gamle Frihed tilbage, saa at vi kan tage fat igen, og at vi ude paa Landet maa have nogenlunde Sikkerhed for, at det kan betale sig at tage fat; thi, som det nu er, er der ikke noget, man kan tage fat paa og være sikker paa, at ikke en eller anden Lovbestemmelse kommer og ødelægger det hele. Det er det, der har været saa ødelæggende for Landbruget, særlig det mindre Landbrug, som jeg tilhører. De fleste af de mindre Landbrugere har maattet ty til deres Kapital for at faa det til at gaa rundt i Aar.

Disse Bemærkninger har jeg ønsket at gøre til det ærede 23de Medlem for Hovedstaden, og hvis det kunde lykkes at faa det ærede Medlem til at lægge sit Regnskab frem for Offentligheden, saa vi kan gaa det igennem, skal det ogsaa nok vise sig, at Indtægterne ikke har været saa glimrende for den Gaardovre i Jylland, hvis der da ikke har været ekstraordinære Indkomster, som har gjort, at Budgettet er kommet saa højt op.

Asgar Karstensen: Jeg vil begynde med at omtale nogle almindelige Sager, som jeg synes har Krav paa Opmærksomhed. Jeg skal først nævne den Jernbaneulykke, som fandt Sted Natten mellem Lørdag og Søndag i forrige Uge, og som havde en saa uhyggelig Karakter. I Diskussionen i Pressen om denne Ulykke vender man som altid tilbage til Spørgsmaalet: Ansvar, og Undersøgelserne af saadanne Sager ender erfaringsmæssigt altid med, at man udpeger en eller anden Person, paa hvis Skuldre man lægger Ansvar for Katastrofen. Saaledes gik det ved Gentoft-Ulykken, og saaledes sker det antagelig ogsaa her. Det forekommer mig imidlertid, at man ikke bør blive staaende herved, men at der efter det allerede oplyste er Anledning til at foretage en omfattende Undersøgelse, ikke vedrørende den enkelte Mand alene, Overportøren ude ved Vigerslev Sporskifte, eller af Togføreren, eller hvem man nu vil slaa ned paa, men